

(23) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

(24) 1984 ਦੇ CWP ਨੰ: 4811, 4845, 4846, ਅਤੇ 4868 ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੁਆਇੰਟ ਨੰ. 1 'ਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਲ. ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਪੁਆਇੰਟ ਨੰ. ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ।

(25) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ।

ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਸ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

*ਆਰ ਐਨ ਮਿੱਤਲ ਜੇ.*

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, ਪਟਿਆਲਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

*ਬਨਾਮ*

ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਖੁਰਾਣਾ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 2438 .

16 ਜਨਵਰੀ 1985

*ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908) — ਸੈਕਸ਼ਨ 148 — ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੰਬਿਤ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ — ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਅਰਥ ਸੀ — ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਦਾ - ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ - ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ - ਧਾਰਾ 148 ਅਧੀਨ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ - ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ - ਕੀ ਰੱਖ ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਹੈ - ਸਿੱਟੇ ਬਾਰੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ—ਕੀ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ।*

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, ਪਟਿਆਲਾ ਬਨਾਮ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਖੁਰਾਣਾ  
(ਆਰ. ਐਨ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

I.L.R. Punjab and Haryana

(1985)2

ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਬੇਅਰਥ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ।

' ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਉਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੀ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 4 ਅਤੇ 6)।

ਪਟੀਸ਼ਨ U/s 115 CPC ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 277 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਵਿੱਚ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 3 ਅਗਸਤ, 1984 ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਰੰਭੀਰ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 6 ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਦੀ ਤਾਲਮੇਲ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਸੀ.ਗੋਇਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰ .

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਜਸਵੰਤ ਜੈਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ ।

ਨਿਰਣਾ

ਰਾਜਿੰਦਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

(1) ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥ ਹਨ ਕਿ 29 ਦਸੰਬਰ 1981 ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਉਡਾਣ) ਤੋਂ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਪੀ. ਐੱਡ ਐਮ.ਐਮ.), ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਭਾਸ਼ੀਰਚੰਦਰਨ ਖੁਰਾਣਾ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ । ਸਕੂਐਡ) ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਸਾਈਟ ਵੈਲਡਿੰਗ ਅਤੇ ਐਮ ਐਂਡ ਟੀ ਸੀਲਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਮਈ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਚੋਰੀ ਕਰਨ/ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮੁਕਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ, 15 ਜੁਲਾਈ, 1982 ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਪੋਸਟਿੰਗ ਆਰਡਰ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 15 ਜੁਲਾਈ, 1982 ਦੀ ਬਜਾਏ 29 ਜਨਵਰੀ, 1982 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ

ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ 90 ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

(2) ਬੋਰਡ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਮੁਕਤਸਰ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, - *ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।* ਬੋਰਡ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਡਿਕਰੀ ਦਾ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(4) ਮੈਂ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਲੱਭੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 29 ਦਸੰਬਰ, 1981 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ। ਉਸਨੇ 3 ਮਾਰਚ, 1982 ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਬੇਅਰਥ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ 15 ਜੁਲਾਈ, 1982 ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 15 ਜੁਲਾਈ ਦੀ ਬਜਾਏ 29 ਜਨਵਰੀ, 1982 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਬਹਾਲ ਰਹੇ।, 1982, ਪਰ ਇਹ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੰਬਿਤ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੋਟ ਨੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਕਤ ਦਿਸ਼ਾ ਹੀ ਸਾਰ ਸੀ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, ਪਟਿਆਲਾ ਬਨਾਮ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਖੁਰਾਣਾ  
(R. N. Mittal, J.)

ਫਰਮਾਨ ਦੇ. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ *ਨਰੀਹਾ* ਬਨਾਮ *ਬਾਰੂ ਅਤੇ ਹੋਰ*, (1) *ਅਤੇ ਸ਼ਰਤ ਚੰਦਰ ਪਾਤਰ* ਬਨਾਮ *ਹਰਮਿੰਘਾ ਪਾਤਰ* *ਅਤੇ ਹੋਰ*, (2) ਵਿੱਚ ਪੈਪਸੂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਮਾਨਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ 'ਤੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਚੁੱਪ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ।

“ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵੱਖਰੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। .

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਮ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਵਾਦ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ *ਮੁਰਜਮਲ ਬਨਾਮ ਭੁਵਨੇਸ਼ ਯੁੱਧ ਪ੍ਰਸਾਦ*, (3) ਦੇ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ 'ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਤੂੰ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਜੋ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅੰਤਿਮ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- (T) AIR 1952 Pepsul>8 .

(2) ਏਆਈਆਰ 1976 ਉਡੀਸਾ 12.

(3) ਏਆਈਆਰ 1940 ਪੈਟ. 50.

ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਅੰਤਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਕਤ ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ *ਸ਼ਰਤ ਚੰਦਰ ਪਾਤਰ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ

ਅਣਹੋਂਦ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਰਕਮ ਉਕਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਵਾਈ ਗਈ, ਤਾਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦੇਵੇਗਾ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਕਮ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੱਭੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

(5) ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ *ਹਿਊਨ ਬਨਾਮ ਫੌਜੀ* (4) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਧਾਰਾ 148 ਜਾਂ 151 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਰੀਖਣ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ, ਉਹ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ - ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ.

(6) ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਅਧੀਨ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ।

(4) ਏਆਈਆਰ 1921 ਲਾਹੌਰ 6.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, ਪਟਿਆਲਾ ਬਨਾਮ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਖੁਰਾਣਾ  
(ਆਰ. ਐਨ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

(7) ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 148 ਤਹਿਤ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਨੇ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1985 ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਸਬੂਤ ਮਈ, 1985 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣਾ ਸਬੂਤ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਪੋਰਟ ਮੁਕੰਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣਗੇ। ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਨੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ 15 ਜੂਨ, 1985 ਤੱਕ ਹੋਰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਧਾਰਾ 148 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਅਭਿਯੰਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਦੇਖੋ *ਸ੍ਰੀ ਜੈਯਸ਼ਾਨ ਬਨਾਮ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ*, (5), ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਤੇ

ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਮੈਂ 15 ਜੂਨ, 1985 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 15 ਜੂਨ, 1985 ਤੱਕ ਦਾ ਵਾਧਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

(5) CA 94/72 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 23-11-82 ਨੂੰ ਹੋਇਆ।

17650 HC-ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰੈਸ, ਯੂ.ਟੀ., ਸੀ.ਐੱਚ.ਡੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ